

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2015)0457

Uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšana Savienībā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā (2015/2010(INL))

Europas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos ziņojuma projektu (2015/2066(INI) (TAXE 1. īpašā komiteja),
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO)/ G20 2015. gada 5. oktobrī publicēto galīgo ziņojumu attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*),
- ņemot vērā Reglamenta 46. un 52. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0349/2015),

Galvenie secinājumi no LuxLeaks skandāla

- A. tā kā žurnālistu konsorcijs, proti, Starptautiskais Pētniecisko žurnālistu konsorcijs (*ICIJ*), saistībā ar nodokļu nolēmumiem un citām kaitnieciskām darbībām Luksemburgā (*LuxLeaks*) 2014. gada novembrī atklāja, ka gandrīz 340 multinacionāli uzņēmumi no Luksemburgas slēdza slepenus darījumus, kas daudziem no šiem uzņēmumiem ļāva līdz minimumam samazināt kopējos nodokļu maksājumus, tādā veidā kaitējot Savienības sabiedriskajām interesēm, turklāt šie uzņēmumi veicaniecīgu vai nekādu ekonomisko darbību Luksemburgā;
- B. tā kā tika atklāts, ka laikposmā no 2002. līdz 2010. gadam atsevišķi nodokļu konsultanti Luksemburgā ir apzināti un mērķtiecīgi palīdzējuši multinacionāliem uzņēmumiem saņemt vismaz 548 nodokļu nolēmumus; tā kā šie slepenie darījumi uzrāda sarežģītas finanšu struktūras, kas izstrādātas, lai panāktu būtiskus nodokļu samazinājumus;
- C. tā kā šādu nodokļu nolēmumu rezultātā daudziem uzņēmumiem noteiktās faktiskās

nodokļu likmes ir mazākas nekā 1 % no peļņas, ko tie novirzījuši uz Luksemburgu; tā kā šie multinacionālie uzņēmumi vietās, kurās tie darbojas, gūst labumu no dažādām sabiedriskām precēm un pakalpojumiem, taču atsevišķi no šiem uzņēmumiem nemaksā nodokļu daļu, kas tiem pēc taisnības būtu jāmaksā; tā kā atsevišķu multinacionālo uzņēmumu gūtajai peļņai piemērotās faktiskās nodokļu likmes ir tuvas nullei, kas var iedragāt Savienības un citu valstu ekonomiku;

- D. tā kā daudzos gadījumos Luksemburgā bāzēto meitasuzņēmumu, kuri darījumos apgroza simtiem miljonu euro, klātbūtne un ekonomiskā darbība Luksemburgā ir necīga, un atsevišķos gadījumos viena adrese ir mītnes vieta vairāk nekā 1600 uzņēmumiem;
- E. tā kā TAXE 1. īpašajā komitejas veiktajā izmeklēšanā tika atklāts, ka nodokļu nolēmumu prakse notiek ne tikai Luksemburgā, bet ir izplatīta visā Savienībā; tā kā nodokļu nolēmumu praksi var leģitīmi izmantot, lai uzņēmumiem nodrošinātu nepieciešamo juridisko noteiktību un ierobežotu finanšu risku godīgiem uzņēmumiem, taču to var arī izmantot ļaunprātīgi, kā arī nodokļu apiešanas nolūkā, un, nodrošinot juridisko noteiktību tikai atsevišķiem tirgus dalībniekiem, var rasties zināma nevienlīdzība starp uzņēmumiem, uz kuriem šādi nolēmumi attiecas, un uzņēmumiem, uz kuriem tādi neattiecas;
- F. tā kā ir ņemts vērā ESAO 2013. gada 12. februārī publicētais ziņojums “Risīnot nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas problēmu”, kurā ierosināti jauni starptautiski standarti *BEPS* apkarošanai;
- G. tā kā vērā ir ņemts arī paziņojums, kas pieņemts pēc G20 valstu finanšu ministru un centrālo banku vadītāju 2015. gada 5. oktobra sanāksmes;
- H. tā kā valstu politiskie līderi, izņemot atsevišķus atzinīgi vērtējamus gadījumus, nav bijuši pietiekami pretimnākoši, lai novērstu uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanu;
- I. tā kā Eiropas Savienība ir veikusi nozīmīgus pasākumus virzībā uz ekonomisko integrāciju, piemēram, ir izveidota ekonomiskā un monetārā savienība, kā arī banku savienība, un tā kā Savienības mēroga nodokļu politikas koordinēšana Līguma par Eiropas Savienības darbību ietvaros ir neatņemama integrācijas procesa daļa;

Uzņēmumu ienākuma nodokļi un agresīva nodokļu plānošana

- J. tā kā 2012. gadā Savienības 28 dalībvalstīs uzņēmumu ienākuma nodoklis vidēji bija 2,6 % no IKP¹;
- K. tā kā nepietiekamu ieguldījumu un ierobežotas izaugsmes apstākļos ir svarīgi saglabāt vai piesaistīt Savienībai uzņēmumus un tā kā līdz ar to Savienībai ir būtiski vairot savu pievilcību vietējiem un ārvalstu uzņēmumiem;
- L. tā kā visai nodokļu plānošanai būtu jānotiek saskaņā ar tiesību aktiem un piemērojamiem līgumiem;

1

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2014/report.pdf

- M. tā kā agresīva nodokļu plānošana sastāv no nodokļu sistēmas tehnisko īpatnību vai divu vai vairāku nodokļu sistēmu pretrunu vai juridisko nepilnību izmantošanas nolūkā samazināt nodokļu saistības;
- N. tā kā agresīvas nodokļu plānošanas shēmas bieži vien rada situāciju, kurā tiek izmantota nodokļu starptautisko pretrunu kombinācija, ļoti labvēlīgi specifiski valsts nodokļu noteikumi un nodokļu oāzes;
- O. tā kā — atšķirībā no agresīvas nodokļu plānošanas — krāpšanās ar nodokļiem un nodokļu apiešana tiek uzskatīta par nelikumīgu darbību, proti, par izvairīšanos no nodokļu saistībām;
- P. tā kā vispiemērotākā reakcija uz agresīvu nodokļu plānošanu tomēr ir laba likumdošana, pienācīga tiesību aktu īstenošana un starptautiska koordinēšana nolūkā panākt vēlamos rezultātus;
- Q. tā kā valsts ieņēmumu kopējo samazinājumu, ko rada uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešana, parasti kompensē vai nu ar vispārējā nodokļu līmeņa celšanu, sabiedrisko pakalpojumu budžeta samazināšanu, vai ar lielākiem valsts aizņēmumiem, tādējādi kaitējot citiem nodokļu maksātājiem, kā arī ekonomikai kopumā;
- R. tā kā pētījumā¹ konstatēts, ka dēļ izvairīšanās no uzņēmumu ienākuma nodokļu maksāšanas varētu būt, ka Savienība ik gadu ienākumos nesaņem apmēram EUR 50–70 miljardus, proti, šī summa atbilst zaudējumiem, ko rada peļņas novirzīšana, un tā kā tajā pašā pētījumā ir aplēsts, ka zaudētie ieņēmumi, ko Savienībai rada izvairīšanās no uzņēmuma nodokļu maksāšanas, faktiski varētu būt aptuveni EUR 160–190 miljardi, ja ņem vērā īpašos nodokļu režīmus, nodokļu iekasēšanas neefektivitāti un citas līdzīgas darbības;
- S. tā kā tajā pašā pētījumā aplēsts, ka ienākuma nodokļu efektivitāte ir 75 %, lai gan pētījumā arī apstiprināts, ka tas neietver visas summas, ko nodokļu iestādes varētu mēģināt atgūt, jo zināmu šo summu procentuālo daļu savākt būtu ārkārtīgi dārgi vai tehniski sarežģīti; tā kā saskaņā ar pētījumu gadījumā, ja *BEPS* problēma tiktu pilnībā atrisināta un īstenota visā Savienībā, aplēstā pozitīvā ietekme uz dalībvalstu valdību nodokļu ieņēmumiem būtu 0,2 % no kopējiem nodokļu ieņēmumiem;
- T. tā kā *BEPS* radītie zaudējumi apdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību un uzņēmumu nodokļa sistēmu uzticamību, efektivitāti un taisnīgumu Savienībā; tā kā minētajā pētījumā arī skaidri norādīts, ka aprēķinos nav ietvertas ēnu ekonomikas darbību aplēses, ka atsevišķu uzņēmumu struktūru un maksājumu necaurredzamība neļauj precīzi aplēst ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem un ka līdz ar to ietekme varētu būt ievērojami lielāka nekā ziņojumā norādīts;
- U. tā kā *BEPS* radītie zaudējumi arī skaidri parāda, ka nepastāv vienlīdzīgi konkurences apstākļi starp uzņēmumiem, kas darbojas tikai vienā dalībvalstī, jo īpaši MVU, ģimenes uzņēmumi un pašnodarbinātas personas, un nodokļus maksā šajā attiecīgajā dalībvalstī, un atsevišķiem multinacionāliem uzņēmumiem, kas peļņu no augstu nodokļu

¹ Dr. *Benjamin Ferrett*, *Daniel Gravino* un *Silvia Merler*, “Eiropas pievienotā vērtība, ko sniedz normatīvais ziņojums “Uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Eiropas Savienībā” (vēl nav publicēts).

jurisdikcijām spēj novirzīt un konkrētām zemu nodokļu jurisdikcijām un iesaistīties agresīvā nodokļu plānošanā, tādējādi samazinot savu kopējo nodokļu bāzi un izdarot papildu spiedienu uz publiskām finansēm, kas attiecīgi nodara kaitējumu Savienības iedzīvotājiem un MVU;

- V. tā kā multinacionālo uzņēmumu agresīvā nodokļu plānošanas prakse ir pretrunā godīgas konkurences un korporatīvās atbildības principam, kas izklāstīts paziņojumā COM(2011)0681, jo nodokļu plānošanas stratēģiju izstrādei ir nepieciešami resursi, kas ir pieejami tikai lieliem uzņēmumiem, un tā kā līdz ar to konkurences apstākļi starp MVU un lielām korporācijām nav vienlīdzīgi, kas ir steidzami jānovērš;
- W. turklāt ir jāuzsver, ka nodokļu konkurence Savienībā un ar trešām valstīm atsevišķos gadījumos var kaitēt un radīt sacensību par to, kam būs zemākās nodokļu likmes, savukārt lielāka pārredzamība, koordinēšana un konverģence nodrošina efektīvu sistēmu, ar ko garantēt godīgu konkurenci starp uzņēmumiem Savienībā un aizsargāt valstu budžetus no sliktiem rezultātiem;
- X. tā kā pasākumi, ar kuriem pieļauj agresīvu nodokļu plānošanu, nav savienojami ar dalībvalstu lojālas sadarbības principu;
- Y. tā kā agresīvu nodokļu plānošanu cita starpā sekmē aizvien pieaugošā uzņēmējdarbības sarežģītība, kā arī ekonomikas digitalizācija un globalizācija, radot konkurences izkropļojumus, kas kaitē izaugsmei un Savienības uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
- Z. tā kā pret agresīvu nodokļu plānošanu nevar cīnīties katrā dalībvalstī atsevišķi; tā kā nepārredzama un nekoordinēta uzņēmumu nodokļu politika rada apdraudējumu dalībvalstu fiskālajai politikai, radot neproduktīvus rezultātus, tādus kā ne tik mobilu nodokļu bāzu plašāka piemērošana;
- AA. tā kā koordinētas darbības trūkums daudzām dalībvalstīm liek pieņemt vienpusējus valsts pasākumus; tā kā bieži vien šādi pasākumi ir neefektīvi, nepietiekami un reizēm pat rada pretēju ietekmi;
- AB. tā kā līdz ar to ir vajadzīga koordinēta un daudzvirzienu pieeja valsts, Savienības un starptautiskā līmenī;
- AC. tā kā Savienība ir līdere globālā cīņā pret agresīvu nodokļu plānošanu, jo īpaši veicinot *BEPS* projekta attīstību ESAO līmenī; tā kā Savienībai arī turpmāk ir jāuzņemas vadošā loma *BEPS* projekta attīstībā, cenšoties novērst kaitējumu, ko *BEPS* var nodarīt gan dalībvalstīm, gan arī jaunattīstības valstīm visā pasaulē; tostarp gan *BEPS* projekta ietvaros, gan ārpus tā ir jānodrošina rīcība jaunattīstības valstīm tādu būtisku tematu jomā, kas izklāstīti 2014. gada ziņojumā G20 Attīstības darba grupai;
- AD. tā kā Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, ka visaptverošā ESAO *BEPS* pasākumu pakete tiek īstenota kā minimālais standarts Savienības līmenī un saglabā vērienīgumu; tā kā izšķirīga nozīme ir tam, lai *BEPS* projektu īstenotu visas ESAO dalībvalstis;
- AE. tā kā Komisijai būtu skaidri jānosaka, kā tā īstenos ESAO/ G20 *BEPS* projekta visus 15 uzdevumus gan šajā ziņojumā minēto pasākumu jomās, gan citās papildu jomās, pēc iespējas drīz ierosinot vērienīgu likumdošanas pasākumu plānu, lai pārējās valstis mudinātu sekot ESAO pamatnostādņem un Savienības piemēram rīcības plāna

īstenošanā; tā kā Komisijai būtu arī jāapsver, kurās jomās Savienībai papildus ESAO ieteikto standartu minimumam būtu jānosaka papildu pasākumi;

- AF. tā kā saskaņā ar Savienības līgumiem pilnvaras pieņemt tiesību aktus par uzņēmumu ienākuma nodokļiem pašlaik ir uzticētas dalībvalstīm, lai gan vairums ar agresīvu nodokļu plānošanu saistīto problēmu ir multinacionāla rakstura;
- AG. tā kā līdz ar to koordinēta dalībvalstu nodokļu politika ir vienīgais realizējams veids, kā radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus un nepieļaut pasākumus, kas, kaitējot MVU, sniedz priekšrocības lieliem multinacionāliem uzņēmumiem;
- AH. tā kā nepietiekami koordinēta nodokļu politika Savienībā rada ievērojamas izmaksas un administratīvo slogu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas Savienībā darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī, turklāt šīs izmaksas un slogs vēl lielāks ir MVU, kā rezultātā notiek netīša nodokļu dubultā neuzlikšana vai tiek sekmēta agresīva nodokļu plānošana, un tā kā šāda prakse būtu jāizskauž un līdz ar to ir vajadzīgi pārredzamāki un vienkāršāki risinājumi;
- AI. tā kā, izstrādājot nodokļu noteikumus un proporcionālas administratīvās procedūras, īpaša uzmanība būtu jāvelta MVU un ģimenes uzņēmumiem, kas ir Savienības ekonomikas pamats;
- AJ. tā kā līdz 2017. gada 26. jūnijam ir jāsāk darboties Savienības mēroga faktisko īpašnieku reģistram, kas palīdzēs konstatēt iespējamu nodokļu apiešanu un peļņas novirzīšanu;
- AK. tā kā *LuxLeaks* skandālā konstatētais un TAXE 1. īpašās komitejas darbs skaidri parādīja, ka Savienībai ir jāveic likumdošanas pasākumi, ar kuriem uzlabot uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamību, koordināciju un konvergenci Savienībā;
- AL. tā kā par uzņēmumu ienākuma nodokļa pamatprincipu būtu jānosaka peļņas aplikšana ar nodokli vietā, kurā tā tiek radīta;
- AM. tā kā Eiropas Komisijai un dalībvalstīm starptautiskā līmenī arī turpmāk būtu jāuzņemas ļoti aktīva loma, lai izveidotu starptautiskus standartus, pamatojoties galvenokārt uz tādiem principiem kā pārredzamība, informācijas apmaiņa un kaitniecisku nodokļu pasākumu aizliegums;
- AN. tā kā Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteiktais princips “politikas saskaņotība attīstībai” paredz, ka Savienībai visos politikas veidošanas posmos un visās jomās, tostarp uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, ir jānodrošina, lai ilgtspējīgas attīstības mērķa sasniegšana tiktu nevis mazināta, bet gan veicināta;
- AO. tā kā koordinēta Savienības mēroga uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēma ļautu novērst negodīgu konkurenci un uzlabot Savienības uzņēmumu un jo īpaši MVU konkurētspēju;
- AP. tā kā Komisijai un dalībvalstīm būtu jāturpina efektīvi izmantot elektroniskus risinājumus ar nodokļiem saistītās procedūrās, lai mazinātu administratīvo slogu un vienkāršotu pārrobežu procedūras;
- AQ. tā kā Komisijai būtu jāizvērtē Savienības īpašajās ekonomiskajās zonās noteikto nodokļu atvieglojumu ietekme, un šajā ziņā mudina nodokļu iestādes apmainīties ar

labāko praksi;

Pārredzamība

AR. tā kā lielāka pārredzamība uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā var uzlabot nodokļu iekasēšanu un padarīt nodokļu iestāžu darbu efektīvāku un tā kā izšķiroša nozīme ir tam, lai palielinātu sabiedrības pašāvēību un uzticību nodokļu sistēmām un valdībām, kas būtu jānosaka par būtisku prioritāti;

- i) tā kā lielu multinacionālu uzņēmumu darbību lielāka pārredzamība, jo īpaši saistībā ar gūto peļņu, samaksājamiem peļņas nodokļiem, saņemtajām subsīdijām, nodokļu atmaksu, darbinieku skaitu un pārvaldītajiem aktīviem, ir būtiska, lai nodrošinātu, ka nodokļu pārvaldes *BEPS* problēmu risina efektīvi; tā kā ir jārod pareizs līdzsvars starp pārredzamību, personas datu aizsardzību un komercnoslēpumu, kā arī ir jāņem vērā ietekme uz mazākiem uzņēmumiem; tā kā viens no šādas pārredzamības ļoti būtiskiem aspektiem ir pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi; tā kā ikviens Savienības priekšlikums par pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi galvenokārt būtu jābalsta uz ESAO modeli; tā kā Savienība var darīt vairāk nekā prasīts ESAO pamatnostādnes un šādu pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi padarīt obligātu un publisku un tā kā Eiropas Parlaments 2015. gada 8. jūlija grozījumos par priekšlikumu pārskatīt Akcionāru tiesību direktīvu¹ ir balsojis par to, lai pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi tiktu pilnībā publiskota; tā kā Eiropas Komisija šajā jautājumā laikposmā no 2015. gada 17. jūnija līdz 9. septembrim rīkoja apspriešanos, lai apzinātu dažādas iespējas īstenot pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi²; tā kā 88 % šīs apspriešanās dalībnieku, kuri sniedza publisku atbildi, norādīja, ka viņi atbalsta ar nodokļiem saistītās uzņēmumu informācijas publiskošanu;
- ii) tā kā agresīva uzņēmumu nodokļu plānošana nav savienojama ar korporatīvo sociālo atbildību; tā kā atsevišķi uzņēmumi Savienībā jau ir sākuši demonstrēt, ka tie pilnībā ievēro nodokļu saistības, piemērojot un popularizējot marķējumu “Godīgs nodokļu maksātājs”³, un tā kā šādiem pasākumiem var būt preventīvs raksturs un tie var mainīt uzvedību, jo gadījumā, ja šāda marķējuma nostādnes netiek ievērotas, var tikt zaudēta reputācija, un tā kā šāda marķējuma pamatā vajadzētu būt kopīgiem Eiropas mēroga kritērijiem;
- iii) tā kā lielāku pārredzamību panāktu, ja dalībvalstis cita citu un Komisiju informētu par ikvienu jaunu atlaidi, atvieglojumu, atbrīvojumu, stimulu vai līdzīgu pasākumu, kam varētu būt materiāla ietekme uz dalībvalstu faktiskajām nodokļu likmēm; tā kā šāda informēšana palīdzētu dalībvalstīm apzināt kaitniecisku nodokļu praksi;
- iv) tā kā — lai gan Padome nesen panāca vienošanos grozīt Padomes Direktīvu 2011/16/ES⁴ attiecībā uz automatisku apmaiņu ar informāciju par nodokļu nolēmumiem, joprojām pastāv iespējamība, ka dalībvalstis pietiekami

¹ Pieņemtie teksti, 8.7.2015., P8_TA(2015)0257.

² http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/further-corporate-tax-transparency/index_en.htm.

³ Piemēram, “Fair Tax Mark”: <http://www.fairtaxmark.net/>.

⁴ Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

neinformē cita citu par savās valstīs atsevišķiem uzņēmumiem piemēroto nodokļu režīmu, kas varētu ietekmēt nodokļu iekasēšanu citās dalībvalstīs; tā kā valstu nodokļu iestādēm būtu automātiski jāapmainās ar informāciju par visiem nodokļu nolēmumiem tūlīt pēc to pieņemšanas; tā kā Komisijai ar droša centralizēta direktorija starpniecību vajadzētu būt iespējai piekļūt informācijai par nodokļu nolēmumiem; tā kā nodokļu iestāžu pieņemtajiem nodokļu nolēmumiem vajadzētu būt pārredzamākiem, ja vien tiek aizsargāta konfidenciāla informācija un komercnoslēpums;

- v) tā kā ir saņemta informācija, ka nolūkā slēpt darījumus no nodokļu iestādēm tiek izmantotas bezmuitas ostas;
- vi) tā kā progresu cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu un agresīvu nodokļu plānošanu var uzraudzīt tikai ar saskaņotu metodoloģiju, ko varētu izmantot, lai aplēstu tiešo un netiešo nodokļu likmju atšķirību apmēru visās dalībvalstīs un Savienībā kopumā; tā kā nodokļu ieņēmumu zaudējumu aplēsei vajadzētu būt tikai sākumam papildu informācijas par nodokļu jautājumiem sniegšanā;
- vii) tā kā pašreizējais Savienības mēroga tiesiskais regulējums, ar ko aizsargā informatorus, ir nepietiekams un veids, kādā dažādas dalībvalstis informatorus aizsargā, ir ļoti atšķirīgs; tā kā, nepastāvot šādai aizsardzībai, tie darbinieki, kuriem ir būtiska informācija, vilcināsies to sniegt, un līdz ar to šāda informācija nebūs pieejama; tā kā informatori ir palīdzējuši pievērst sabiedrības uzmanību negodīgas nodokļu iekasēšanas problēmai un dalībvalstīm būtu jāapsver pasākumi, ar kuriem šādu ziņošanu aizsargāt; tā kā līdz ar to Savienības mērogā vajadzētu nodrošināt aizsardzību informatoriem, kuri valstu regulatīvajām iestādēm ziņo par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību, vai arī gadījumos, kad ilgstoši nenotiek vērsšanās pret ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālām darbībām, par to informē visu sabiedrību; tā kā šāda aizsardzība būtu jāsaista ar kopējo tiesisko sistēmu; tā kā šādai aizsardzībai vajadzētu būt efektīvai, lai nepieļautu nepamatotu tiesisko vajāšanu, ekonomiskas sankcijas un diskriminēšanu;

Koordinācija

- AS. tā kā pilnvaras pieņemt tiesību aktus par uzņēmumu ienākuma nodokļiem ir uzticētas dalībvalstīm, lai gan vairums ar agresīvu nodokļu plānošanu saistīto problēmu ir multinacionāla rakstura; tā kā līdz ar to valstu nodokļu politikas ciešāka saskaņošana ir vienīgais veids, kā risināt *BEPS* un agresīvas nodokļu plānošanas problēmas;
- i) tā kā obligātas Savienības mēroga kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) noteikšana būtu nozīmīgs solis virzībā uz to problēmu atrisināšanu Savienībā, kas saistītas ar agresīvu nodokļu plānošanu, un tā būtu jāievieš steidzamības kārtā; tā kā galīgais mērķis ir pilnīga, obligāta KKUINB, iespējams, nosakot izņēmumus MVU, kas nav multinacionāli uzņēmumi un uzņēmumi ar pārrobežu darbību, un būtu jāievēro proporcionālā sadalījuma formula, pamatojoties uz objektīvu mainīgo lielumu kombināciju; tā kā, kamēr KKUINB pilnībā nav ieviesta, Komisija apsver pagaidu pasākumus, ar kuriem vērsties pret peļņas novirzīšanas iespējām; tā kā ir jānodrošina, lai šie pasākumi, tostarp pārrobežu zaudējumu kompensēšana, nepalielina *BEPS* risku; tā kā šie

pasākumi nav domāti pilnīgai konsolidācijas aizstāšanai, un būs vajadzīgs laiks, lai šis jaunais režīms sāktu darboties pilnībā;

- ii) tā kā, neraugoties uz Rīcības kodeksa jautājumu grupas paveikto saistībā ar kaitniecisku uzņēmumu ienākuma nodokļu praksi, visā Savienībā joprojām pastāv agresīvas nodokļu plānošanas pasākumi; tā kā nav bijuši veiksmīgi līdzšinējie mēģinājumi nostiprināt minētās grupas pārvaldību un pilnvaras, kā arī pielāgot un paplašināt darba metodes un kritērijus, kas noteikti Rīcības kodeksā nolūkā cīnīties pret jauna veida kaitniecisku nodokļu praksi pašreizējā ekonomikas vidē; tā kā minētās grupas darbībām ir raksturīgs vispārējs pārredzamības un pārskatatbildības trūkums; tā kā līdz ar to šīs darba grupas efektivitāte un funkcionēšana ir ievērojami jāreformē un jāpadara efektīvāka un pārredzamāka, jo īpaši publiskojot gada ziņojumus un protokolus, tostarp norādot dalībvalstu nostājas; tā kā grupai būtu jāspēj formulēt nostājas, kas izriet no vairāk nekā vienā dalībvalstī īstenotas nodokļu politikas, un nedrīkst būt situācija, ka mazākums dalībvalstu bloķē grupas ieteikumu pieņemšanu;
- iii) tā kā vispārējam uzņēmumu ienākuma nodokļu principam Savienībā vajadzētu būt tādām, ka nodokļus maksā valstīs, kurās uzņēmums reāli veic uzņēmējdarbību un rada vērtību; tā kā būtu jāizstrādā kritēriji, ar kuriem šādu kārtību nodrošināt; tā kā ikvienam “patentlodziņa” vai cita preferenciāla nodokļu režīma piemērošanas gadījumam ir arī jānodrošina, ka nodokļi tiek maksāti vietā, kurā vērtība tiek radīta, kas ir saskaņā ar kritērijiem, kuri ir definēti *BEPS 5.* darbībā, vienlaikus nosakot vienotas Eiropas definīcijas attiecībā uz to, kas tiek un kas netiek uzskatīts par pētniecības un izstrādes veicināšanu, un attiecībā uz patentu un inovācijas lodziņu izmantojuma saskaņošanu, tostarp paredzot vecā režīma atcelšanas datumu pārnest uz 2017. gada 30. jūniju;
- iv) tā kā atsevišķas dalībvalstis vienpusēji ir ieviesušas noteikumus par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām (*CFC*), lai pienācīgi nodrošinātu, ka zemu vai beznodokļu valstīs gūtā peļņa tiek efektīvi aplikta ar nodokļiem; tā kā šādi noteikumi ir jāpārskatī, lai nepieļautu, ka Savienības dalībvalstīs pieņemto *CFC* noteikumu daudzveidība kropļo iekšējā tirgus darbību;
- v) tā kā Direktīva 2011/16/ES paredz sadarbību starp dalībvalstīm nodokļu inspekciju un revīziju jomā un mudina nodokļu iestādes apmainīties ar labāko praksi; tomēr tā kā minētajā direktīvā paredzētie instrumenti nav pietiekami efektīvi un atšķirīgās valstu pieejas revīzijas uzņēmumiem ir pretrunā atsevišķu uzņēmumu ārkārtīgi organizētajām nodokļu plānošanas metodēm;
- vi) tā kā — lai automātiska apmaiņa ar informāciju vispār un par nodokļu nolēmumiem jo īpaši būtu efektīva, ir vajadzīgs vienots Eiropas nodokļu identifikācijas numura režīms; tā kā Komisijai būtu jāapsver iespēja ieviest vienotu Eiropas Biznesa reģistru;
- vii) tā kā Komisija nolēma pagarināt mandātu Labas nodokļu pārvaldības platformai, kam bija jābeidzas 2016. gadā, kā arī nolēma paplašināt platformas darbības jomu un uzlabot tās darba metodes; tā kā minētā platforma var sniegt ieguldījumu, lai īstenotu jauno iniciatīvu “Rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas”, sekmētu debates par dalībvalstu nodokļu nolēmumiem saistībā ar ierosinātajiem jaunajiem noteikumiem par

informācijas apmaiņu un sniegtu atgriezenisko informāciju par jaunajām iniciatīvām, ar ko apkaro nodokļu apiešanu; tā kā tomēr Komisijai ir jāpastiprina Labas nodokļu pārvaldības platformas redzamība, jāpaplašina dalības iespējas tajā un jāpalielina tās efektivitāte;

- viii) tā kā Komisijai saistībā ar Eiropas pusgada procesu būtu jāanalizē reformu fiskālā ietekme uz nodokļu pārvaldēm un jāpieprasa to īstenošana nolūkā sekmēt valstu un Eiropas mēroga nodokļu pārvalžu iekasēšanas spējas, lai tās varētu efektīvi pildīt savus uzdevumus un tādējādi pastiprināt efektīvas nodokļu iekasēšanas pozitīvo ietekmi uz dalībvalstu ieņēmumiem, veicot efektīvus pasākumus cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

Konverģence

AT. tā kā uzlabota saskaņošana vien neatrisinās pamatproblēmas, ko rada tas, ka dažādās dalībvalstīs pastāv dažādi noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli; tā kā, vērsties pret agresīvu nodokļu plānošanu, ir jāpanāk ierobežota skaita valstu nodokļu režīmu konverģence; tā kā to var panākt, vienlaikus joprojām saglabājot dalībvalstu suverenitāti attiecībā uz citiem valstu uzņēmumu nodokļa sistēmu elementiem;

- i) tā kā agresīvas nodokļu plānošanas prakse reizēm var rasties no kumulatīvajām priekšrocībām, ko rada dažādu dalībvalstu noslēgtie nodokļu dubultas uzlikšanas līgumi, kā rezultātā gluži pretēji rodas nodokļu dubulta neuzlikšana; tā kā atsevišķu dalībvalstu ar trešām valstīm noslēgto nodokļu dubultas uzlikšanas līgumu izplatīšanās var novest pie jaunu nepilnību rašanās regulējumā; tā kā saskaņā ar ESAO/G20 BEPS projekta 15. darbību ir jāizstrādā daudzpusējs instruments, ar ko grozīt divpusējos nodokļu līgumus; tā kā pilnvaras vest sarunas ar trešām valstīm par nodokļu režīmiem Savienības vārdā būtu jāuztic Komisijai, nevis jāturpina pašreizējā prakse, kad nolīgumus pieņem divpusējās sarunās, kas nesniedz optimālāko rezultātu; tā kā Komisijai būtu jānodrošina, ka šādi nolīgumi ietver savstarpīgus noteikumus un aizliedz jebkādu tādu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ko rada trešo valstu tiesību aktu ārusteritoriāla piemērošana Savienības un tās dalībvalstu jurisdikcijā;
- ii) tā kā Savienībai vajadzētu būt savai atjauninātai jēdziena “nodokļu oāzes” definīcijai;
- iii) tā kā Savienībai būtu jāpiemēro pretpasākumi, ar ko vērsties pret uzņēmumiem, kas izmanto šādas nodokļu oāzes; tā kā Eiropas Parlaments uz šādu rīcību jau aicināja savā ziņojumā par 2014. gada pārskatu nodokļu jomā¹, kurā prasīja „ievieš stingras sankcijas, lai atturētu uzņēmumus no nodokļu standartu pārkāpšanas vai izvairīšanās no tiem, liedzot negodīgiem uzņēmumiem vai uzņēmumiem, kuri darbojas nodokļu oāzēs vai valstīs, kas ar labvēlīgiem nodokļu nosacījumiem kropļo konkurenci, ES finansējumu un piekļuvi valsts atbalstam vai publiskajam iepirkumam; mudina dalībvalstis atgūt visu veidu valsts atbalstu, kas sniegts uzņēmumiem, ja tie ir iesaistīti ES nodokļu standartu pārkāpšanā”; tā kā pretpasākumi būtu jāattiecinā arī uz dalībvalstīm, ja tās atsakās veikt nepieciešamos pasākumus, lai grozītu kaitniecisku preferenciālu nodokļu režīmu, kas apdraud

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2015-0040+0+DOC+XML+V0//LV>

līdzvērtīgu konkurenci Savienībā;

- iv) tā kā ir vajadzīga jēdziena “pastāvīga darījumdarbības vieta” jauna definīcija, lai nodrošinātu, ka nodokļus iekasē vietā, kurā notiek ekonomiskā darbība un vērtības radīšana; tā kā līdztekus tam būtu jāizstrādā saistošu kritēriju minimums, ar ko nolūkā izvairīties no “pastkastītes uzņēmumiem” noteiktu, vai ekonomiskā darbība ir pietiekama, lai nodokli uzliktu attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši saistībā ar digitālās ekonomikas izvirzītajiem uzdevumiem;
- v) tā kā Komisijas pašlaik veiktajā izmeklēšanā saistībā ar iespējamajiem Savienības valsts atbalsta noteikumu pārkāpumiem tika konstatēts, ka nav pietiekami pārredzams veids, kādā šie noteikumi būtu jāpiemēro; tā kā — lai to labotu, Komisijai būtu jāpublisko valsts atbalsta pamatnostādnes, ar ko precizētu, kā Komisija noteiks ar valsts atbalsta nodokļiem saistīto principu piemērojumu, tādējādi sniedzot lielāku juridisko noteiktību gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm; tā kā saistībā ar valsts atbalsta noteikumu modernizēšanu Komisijai būtu jānodrošina efektīva piešķirtā valsts atbalsta *ex-post* likumības pārbaude;
- vi) tā kā viens no Padomes Direktīvas 2003/49/EK¹ neparedzētajiem efektiem ir tāds, ka ar nodokli var neaplikt pārrobežu procentu un honorāru maksājumus (vai arī nodoklis būtu niecīgs); tā kā minētajā direktīvā, kā arī Padomes Direktīvā 2005/19/EK² un citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos ir jāievieš vispārējs noteikums, ar ko novērš ļaunprātīgu izmantošanu;
- vii) tā kā Savienības mēroga ienākumu izcelsmes vietā ieturēts nodoklis vai līdzīgas ietekmes pasākums nodrošinātu, ka visa Savienībā gūtā peļņa vismaz vienu reizi tiek aplikta ar nodokli Savienībā, pirms šī peļņa tiek pārvesta pāri Savienības robežām;
- viii) tā kā pašreizējais Savienības regulējums par nodokļu dubultās uzlikšanas strīdu izšķiršanu starp dalībvalstīm nav efektīvs un to varētu uzlabot, ja, pamatojoties uz jau spēkā esošajām sistēmām, panāktu skaidrākus noteikumus un stingrākus termiņus;
- ix) tā kā nodokļu konsultantiem ir izšķiroša nozīme agresīvas nodokļu plānošanas veicināšanā, palīdzot uzņēmumiem izstrādāt sarežģītas juridiskas struktūras, lai izmantotu neatbilstības un nepilnības, kas izriet no atšķirīgām nodokļu sistēmām; tā kā nav iespējams gūt fundamentālu pārskatu pār uzņēmumu ienākumu ienākuma nodokļu sistēmu, ja netiek izmeklēta šo konsultāciju uzņēmumu prakse; tā kā šādā izmeklēšanā ir jāpievēršas attiecīgajiem uzņēmumiem raksturīgajam interešu konfliktam, jo šie uzņēmumi vienlaikus sniedz gan padomus valstu valdībām par nodokļu sistēmu izveidi, gan konsultācijas uzņēmumiem par to, kā šādu sistēmu ietvaros vislabāk optimizēt nodokļu saistības;

¹ Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

² Padomes 2005. gada 17. februāra Direktīva 2005/19/EK, ar ko groza Direktīvu 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 58, 4.3.2005., 19. lpp.).

- AU. tā kā vispārējo nodokļu iekasēšanas efektivitāti, nodokļu taisnīguma principu un valstu nodokļu pārvalžu uzticamību apdraud ne tikai agresīva nodokļu plānošana un *BEPS* darbības; tā kā Savienībai un dalībvalstīm tikpat izšķirīgi būtu jārīkojas, lai risinātu problēmas, ko rada izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanās ar nodokļiem gan attiecībā uz uzņēmumu, gan fizisku personu nodokļu saistībām, kā arī jārisina problēmas, kas saistītas ne tikai ar uzņēmumu, bet arī ar citu nodokļu, jo īpaši PVN, iekasēšanu; tā kā šie pārējie nodokļu iekasēšanas un pārvaldības elementi ir būtiska daļa no pašreizējām nodokļu politikas nepilnībām;
- AV. tā kā līdz ar to Komisijai būtu jāapsver arī tas, kā tā risinās minētos plašos jautājumus, jo īpaši par PVN noteikumu izpildi dalībvalstīs un to piemērošanu pārrobežu gadījumos, kā arī nepilnības PVN (kas atsevišķās dalībvalstīs ir ievērojams valsts ienākumu avots) iekasēšanā, izvairīšanās no PVN maksāšanas un arī negatīvās sekas, ko rada atsevišķu nodokļu amnestija vai nepārredzamas nodokļu atļaušanas shēmas; tā kā ikvienā šādā jaunā pasākumā būtu jāņem vērā izmaksu un ieguvumu līdzsvars,
1. prasa Komisijai līdz 2016. gada jūnijam iesniegt Parlamentam vienu vai vairākus likumdošanas priekšlikumus, kurā ņemti vērā šā ziņojuma pielikumā izklāstītie sīki izstrādātie ieteikumi;
 2. apstiprina, ka minētajos ieteikumos ir ievērotas pamattiesības un subsidiaritātes princips;
 3. uzskata, ka pieprasītā priekšlikuma finansiālā ietekme būtu jāsedz ar atbilstošiem budžeta piešķirumiem;
 4. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju ar tai pievienotajiem sīki izstrādātajiem ieteikumiem nosūtīt Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

A. Pārredzamība

Ieteikums A1. Visu nozaru multinacionālo uzņēmumu obligāta, publiska pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi

Eiropas Parlaments vēlreiz aicina Eiropas Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai līdz 2016. gada pirmajam ceturksnim visu nozaru multinacionāliem uzņēmumiem piemērotu prasību sniegt visaptverošus un publiskus pārskatus par katru valsti atsevišķi (CBC-R).

- Šis priekšlikums būtu jāizstrādā, pamatojoties uz ESAO prasībām tās *CBC-R* datu veidlapas paraugā, kas publicēts 2014. gada septembrī (ESAO/ G20 *BEPS* projekts, 13. darbība).
- Izstrādājot priekšlikumu, Komisijai būtu jāapsver arī šādi jautājumi:
 - Komisijas 2015. gada 17. jūnija–9. septembra apspriešanās par *CBC-R* rezultāti, kuras laikā analizēja dažādās iespējas Savienībā īstenot *CBC-R*;
 - priekšlikumi, ar ko paredz pilnībā publiskotu *CBC-R*, kā izklāstīts pārskatītajā Akcionāru tiesību direktīvā, par ko 2015. gada 8. jūlijā nobalsoja Eiropas Parlaments¹, un pašreizējie dialogi par minēto direktīvu.

Ieteikums A2. Jauns marķējums “Godīgs nodokļu maksātājs” uzņēmumiem, kas īsteno labu nodokļu praksi

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt likumdošanas priekšlikumu par brīvprātīgu marķējumu “Godīgs nodokļu maksātājs”.

- Priekšlikumā būtu jāietver Eiropas regulējums atbilstības kritērijiem, saskaņā ar kuriem valstu iestādes varētu piešķirt šo marķējumu.
- Šādā atbilstības kritēriju regulējumā būtu skaidri jānosaka, ka marķējums “Godīgs nodokļu maksātājs” tiek piešķirts tikai tiem uzņēmumiem, kas pilda lielākas saistības nekā to prasa Savienības un valstu tiesību akti.
- Ar marķējumu “Godīgs nodokļu maksātājs” uzņēmumi būtu jāmotivē nodokļu godīgu maksāšanu padarīt par savas korporatīvās sociālās atbildības politikas būtisku daļu un gada pārskatos ziņot par savu nostāju nodokļu jautājumos.

Ieteikums A3. Obligāta ziņošana par jauniem nodokļu pasākumiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par jaunu mehānismu, ar ko dalībvalstīm nekavējoties prasa informēt pārējās dalībvalstis un Komisiju, ja kāda dalībvalsts plāno ieviest jaunu atlaidi, atvieglojumu, atbrīvojumu, stimulu vai līdzīgu

¹ Pieņemtie teksti, 8.7.2015., P8_TA(2015)0257.

pasākumu, kam varētu būt materiāla ietekme uz attiecīgās dalībvalsts faktisko nodokļu likmi vai citas dalībvalsts nodokļu bāzi.

- Šajos dalībvalstu paziņojumos nolūkā atbalstīt Rīcības kodeksa jautājumu grupas pasākumus kaitnieciskas nodokļu prakses apzināšanai ir jāietver to būtisko seku analīze, kādas citām dalībvalstīm un jaunattīstības valstīm radīs jaunie nodokļu pasākumi.
- Šie jaunie nodokļu pasākumi būtu arī jāietver Eiropas pusgadā un būtu jāizstrādā ieteikumi pēcpasākumiem.
- Eiropas Parlamentam regulāri būtu jāsaņem atjaunināta informācija par Eiropas Komisijas sniegtajiem paziņojumiem un veiktajiem novērtējumiem.
- Būtu jāparedz sankcijas pret dalībvalstīm, kuras šādas ziņošanas prasības neievēro.
- Komisijai būtu arī jāapsver iespēja nodokļu konsultāciju firmām uzlikt pienākumu ziņot valstu nodokļu iestādēm, ja šīs firmas izstrādā un sāk popularizēt atsevišķas nodokļu shēmas, kas paredzētas, lai uzņēmumiem palīdzētu samazināt to kopējās nodokļu saistības, kā tas pašlaik notiek atsevišķās dalībvalstīs; tāpat arī Komisijai ir jāapsver tas, vai šādas informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm ar Rīcības kodeksa starpniecību būtu efektīvs instruments, ar ko panākt uzlabojumus Savienības uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā.

Ieteikums A4. Automātiskas apmaiņas ar informāciju par nodokļu nolēmumiem attiecināšana uz visiem nodokļu nolēmumiem un atsevišķas informācijas publiskošana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju Direktīvā 2011/16/ES, kas ietver tādus elementus kā automātiska apmaiņa ar informāciju par nodokļu nolēmumiem, iekļaut arī šādus papildu aspektus:

- automātiskas apmaiņas ar informāciju par nodokļu nolēmumiem darbības jomas paplašināšana, to attiecinot ne tikai uz pārrobežu nodokļu nolēmumiem, bet arī visiem nodokļu nolēmumiem uzņēmumu ienākuma nodokļa piemērošanas jomā. Sniegtajai informācijai ir jābūt visaptverošai un formātā, par ko panākta savstarpēja vienošanās, lai šo informāciju efektīvi varētu izmantot attiecīgo valstu nodokļu iestādes;
- nodokļu nolēmumu pārredzamības būtiska palielināšana Savienības līmenī, pienācīgu uzmanību pievēršot uzņēmējdarbības konfidencialitātei un komercnoslēpumam un ņemot vērā pašreizējo labāko praksi, ko piemēro atsevišķās dalībvalstīs, ik gadu publicējot ziņojuma kopsavilkumu, kurā uzskaitītas galvenās lietas, kas iekļautas Komisijas veidotajā drošajā centralizētajā direktorijā, kurā apkopoti nodokļu nolēmumi un iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu;
- sniegtajai informācijai ir jābūt standartizētā veidā, par kuru panākta vienošanās, lai sabiedrība šo informāciju varētu efektīvi izmantot;
- tiek nodrošināts, ka obligātajā apmaiņā ar informāciju par nodokļu nolēmumiem Komisija uzņemas visaptverošu un nozīmīgu lomu, izveidojot dalībvalstīm un Komisijai pieejamu drošu centralizētu direktoriju, kurā apkopoti visi nodokļu nolēmumi, par kuriem panākta vienošanās Savienībā;

- tiek nodrošināts, ka atbilstīgas sankcijas piemēro dalībvalstīm, kas pretēji to pienākumam automātiski neapmainās ar informāciju par nodokļu nolēmumiem.

Ieteikums A5. Bezmuitas ostu pārredzamība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- nosaka maksimālo termiņu, kādā preces drīkst pārdot bezmuitas ostās, atbrīvojot no muitas nodevām, akcīzes nodokļiem un PVN;
- nosaka pienākumu bezmuitas ostu iestādēm nekavējoties informēt attiecīgās dalībvalstu un trešo valstu nodokļu iestādes par ikvienu darījumu, ko šo dalībvalstu nodokļu rezidenti ir veikuši bezmuitas ostu teritorijā.

Ieteikums A6. Komisijas aplēses par uzņēmumu ienākuma nodokļu politikas nepilnībām

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju:

- pamatojoties uz dalībvalstu pašlaik piemēroto labāko praksi, izveidot saskaņotu metodoloģiju, kura būtu jāpublisko un kuru varētu izmantot, lai visās dalībvalstīs aplēstu tiešo un netiešo uzņēmumu ienākuma nodokļu atšķirību apmēru, proti, atšķirību starp nesamaksājamiem un samaksājamiem uzņēmumu ienākuma nodokļiem;
- sadarboties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu analizējamo datu sniegšanu, izmantojot minēto metodoloģiju nolūkā iegūt pēc iespējas precīzākus datus;
- izmantot apstiprinātu metodoloģiju un nepieciešamos datus, lai reizi divos gados izstrādātu un publicētu tiešo un netiešo uzņēmumu ienākuma nodokļu atšķirību apmēru visā Savienībā.

Ieteikums A7. Informatoru aizsardzība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- aizsargā informatorus, kuri rīkojušies vienīgi sabiedrības interesēs (un ne arī naudas vai kādu citu privātu apsvērumu dēļ) un ziņojuši par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokli kādā Eiropas Savienības dalībvalstī. Šādi ziņotāji būtu jāaizsargā, ja viņi attiecīgajai kompetentajai iestādei ziņo par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību, un viņi būtu jāaizsargā arī gadījumos, kad ilgstoši netiek novērsta ļaunprātīga rīcība, kaitnieciska prakse, krāpšana vai nelegāla darbība saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas varētu skart sabiedrības intereses, un viņi par savām bažām informē visu sabiedrību;
- nodrošina, ka Eiropas Savienībā tiek saglabātas tiesības uz vārda brīvību un informēšanu;
- šādai aizsardzībai būtu jāatbilst vispārējai tiesību sistēmai un jābūt efektīvai, lai nepieļautu nepamatotu tiesisko vajāšanu, ekonomiskas sankcijas un diskriminēšanu;
- šāds likumdošanas priekšlikums būtu jābalsta uz Eiropas Parlamenta un Padomes

Regulu (ES) Nr. 596/2014¹ un jāņem vērā visi turpmākie Savienības tiesību akti šajā jomā;

- tāpat arī šādā likumdošanas priekšlikumā varētu ņemt vērā Eiropas Padomes Ieteikumu CM/Rec(2014)7² par informatoru aizsardzību un jo īpaši jēdziena “informators” definīciju, norādot, ka informators ir ikviena persona, kas ziņo vai izpauž informāciju par sabiedrības interešu apdraudējumu vai kaitējumu saistībā ar attiecīgās personas darba attiecībām publiskajā vai privātajā sektorā.

B. Koordinācija

Ieteikums B1. Kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešanu.

Pirmkārt, līdz 2016. gada jūnijam Savienībā ir jāievieš obligāta kopējā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KUINB) — iespējams, nosakot pagaidu izņēmumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kas nav multinacionāli uzņēmumi un kas neveic pārrobežu darbības —, lai uzņēmumiem, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, varētu piemērot tikai vienu noteikumu kopumu, ar ko aprēķināt šo uzņēmumu ar nodokli apliekamo peļņu.

Otrkārt, pēc iespējas drīz un noteikti ne vēlāk kā 2017. gada beigās ir jāievieš obligāta KKUINB, pienācīgi ņemot vērā daudzās un dažādās iespējas (piemēram, to izmaksu faktoringu, kas rodas, iekļaujot mazos un vidējos uzņēmumus un uzņēmumus, kas neveic pārrobežu darbību).

KKUINB būtu jābalsta uz proporcionālā sadalījuma formulas metodi, kas atspoguļo uzņēmumu reālās ekonomiskās darbības un nepiešķir nepamatotas priekšrocības atsevišķām dalībvalstīm.

Pārejas periodā starp obligātas KUINB un pilnīgas KKUINB ieviešanu ir jāīsteno pasākumu kopums, lai samazinātu peļņas novirzīšanu (galvenokārt ar transfertcenu noteikšanu), tostarp obligāti ir jāizstrādā Savienības mēroga likumdošanas priekšlikums par cīņu pret *BEPS*. Šajos pasākumos nebūtu jāietver pārrobežu zaudējumu pagaidu kompensēšanas režīms, ja vien Komisija var garantēt, ka tas būs pārredzams un neradīs iespēju šo režīmu ļaunprātīgi izmantot agresīvas nodokļu plānošanas nolūkā.

Komisijai būtu jāapsver, kādā apmērā būs jāizstrādā vispārēji apstiprinātu kopīgu grāmatvedības principu kopums, lai sagatavotu pakārtotos grāmatvedības datus, kas būs jāizmanto KKUINB nolūkiem.

Ikvienā priekšlikumā par KUINB vai pilnīgu KKUINB būtu jāietver pretizvairīšanās klauzula.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 596/2014 par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

²

http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdcj/Whistleblowers/protecting_whistleblowers_en.asp

Ieteikums B2. Padomes Rīcības kodeksa jautājumu grupas (uzņēmējdarbības nodokļi) pilnvaru nostiprināšana un pārredzamības uzlabošana

Eiropas Parlaments aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par Rīcības kodeksa jautājumu grupas iekļaušanu Kopienas metodē, to apstiprinot kā Padomes darba grupu, kurā kā novērotāji piedalītos Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments.

- Rīcības kodeksa jautājumu grupa (RKJ grupa) kļūs pārredzamāka, efektīvāka un pārskatatbildīgāka, cita starpā īstenojot šādus pasākumus:
 - regulāra pārskata par apmēru, kādā dalībvalstis pilda RKJ grupas ieteikumus, sniegšana, atjaunināšana un publicēšana savā sešu mēnešu progresā ziņojumā finanšu ministriem;
 - regulāra (ik pēc diviem gadiem) kaitnieciskas nodokļu prakses saraksta sniegšana, atjaunināšana un publicēšana;
 - regulāra RKJ grupas sanāksmju protokolu sagatavošana, sniegšana un publicēšana, nodrošinot aizvien lielāku pārredzamību ieteikumu izstrādes procesā, jo īpaši norādot dalībvalstu pārstāvju nostājas;
 - politiskā priekšsēdētāja izraudzīšanās, ko veic finanšu ministri;
 - struktūras profila paaugstināšanas nolūkā katra dalībvalsts izraugās augsta līmeņa pārstāvi un tā vietnieku.
- RKJ grupai ir šādi uzdevumi:
 - apzināt kaitniecisku praksi Savienībā;
 - ierosināt pasākumus un termiņus nolūkā izskaust kaitniecisku praksi un uzraudzīt ierosināto ieteikumu/ pasākumu rezultātus;
 - pārskatīt ziņojumus par dalībvalstu jaunieviesto nodokļu pasākumu sekām, kā tas minēts iepriekš, un izvērtēt, vai ir nepieciešama rīcība;
 - ierosināt citas iniciatīvas, ar ko pievēršas nodokļu pasākumiem Savienības ārpolitikas jomā;
 - uzlabot izpildu mehānismus, ar ko vēršas pret agresīvas nodokļu plānošanas prakses sekmēšanu.

Ieteikums B3. “Patentlodziņi” un citi preferenciāli nodokļu režīmi — preferenciālo režīmu sasaiste ar vērtības radīšanas vietu

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju arī turpmāk sniegt norādījumus dalībvalstīm par to, kā īstenot “patentlodziņa” režīmus saskaņā ar “grozīto saiknes pieeju”, lai šie režīmi nebūtu kaitnieciski.

- Šādos norādījumos būtu skaidri jānosaka, ka preferenciāli režīmi, tādi kā “patentlodziņi”, ir jābalsta uz “grozīto saiknes pieeju”, kā tas noteikts ESAO BEPS 5. darbībā, proti, ir jābūt tiešai saiknei starp nodokļu atvieglojumiem un pakārtotajām

pētniecības un izstrādes darbībām.

- Ekstensīvas “patentlodziņu” shēmas bez saiknes ar ģeogrāfisko izcelsmi un zinātnības “termiņš” būtu jāuzskata par kaitniecisku praksi.
- Ja 12 mēnešu laikā dalībvalstis šo jauno pieeju nepiemēro konsekventi, Komisijai būtu jāiesniedz saistoša tiesību akta priekšlikums.
- Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi par vienotiem Eiropas standartiem un definīcijām attiecībā uz to, kas tiek un kas netiek uzskatīts par pētniecības un izstrādes veicināšanu, un priekšlikumi par “patentlodziņu” un “inovācijlodziņu” izmantojuma saskaņošanu, ietverot vecā režīma atcelšanas pārņemšanu uz 2017. gada 30. jūniju, sāsinot līdzšinējo nosacījumu saglabāšanas periodu.

Ieteikums B4. Kontrolēta ārvalsts sabiedrība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- nodrošina Savienības mēroga satvaru attiecībā uz noteikumiem par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām, lai uz zemu vai beznodokļu valstīm novirzītā peļņa tiktu efektīvi aplikta ar nodokli un lai nepieļautu, ka Savienībā spēkā esošie dažādie dalībvalstu noteikumi par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām kropļo iekšējā tirgus darbību. Šādam satvaram būtu jānodrošina tiesību aktu par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām pilnīga piemērošana, izslēdzot situācijas, kurās piemēro pilnīgi mākslīgus režīmus. Tas saglabā tiesības katrai dalībvalstij ieviest stingrākus noteikumus.

Ieteikums B5. Dalībvalstu koordinācijas uzlabošana nodokļu revīziju jomā

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par Direktīvas 2011/16/ES grozīšanu ar šādu mērķi:

- nodrošināt efektīvākas vienlaicīgas nodokļu revīzijas un pārbaudes, ja divu vai vairāk dalībvalstu nodokļu iestādes kopīgu vai komplementāru interešu vārdā nolemj veikt pārbaudes saistībā ar vienu vai vairākām personām;
- nodrošināt, ka mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumus, kas atrodas Savienībā, vienlaicīgi revidē attiecīgo valstu nodokļu iestādes mātesuzņēmuma nodokļu iestādes vadībā, lai starp nodokļu iestādēm būtu efektīva apmaiņa ar informāciju. Papildus ir jāveic šādi pasākumi:
 - nodokļu iestādēm regulāri būtu jāapmainās ar informāciju par savām izmeklēšanas darbībām, lai uzņēmumu grupas negūtu priekšrocības no tā, ka tās izmanto dažādo valstu nodokļu sistēmu neatbilstības vai nepilnības;
 - termiņiem informācijas apmaiņai par pašreizējām revīzijām būtu jābūt pēc iespējas īsākiem;
 - attiecīgā uzņēmuma nodokļu iestādēm būtu sistemātiski jāinformē tās pašas uzņēmumu grupas citu struktūru nodokļu iestādes par nodokļu revīzijas rezultātu;
 - nodokļu iestādei nebūtu jāpieņem nekādi lēmumi par nodokļu revīzijas

iznākumu, kamēr nav informētas pārējās attiecīgās nodokļu iestādes.

Ieteikums B6. Vienota Eiropas nodokļa maksātāja identifikācijas numura ieviešana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru.

– Priekšlikums ir jābalsta uz Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numura izklāstu Komisijas 2012. gada Rīcības plānā, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, (22. darbība)¹ un uz apspriešanās rezultātiem, kura saistībā ar šo plānu notika 2013. gadā².

C. Konverģence

Ieteikums C1. Jauna pieeja starptautiskajiem nodokļu režīmiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par to, lai Savienība būtu pilnvarota paust vienotu nostāju par starptautiskajiem nodokļu režīmiem.

- Pilnvaras vest sarunas ar trešām valstīm par nodokļu režīmiem Savienības vārdā būtu jāuztic Komisijai, nevis tā kā pašlaik, kad lēmumus pieņem divpusējās sarunās, kas nesniedz optimālāko rezultātu, jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstīm.
- Komisijai ir jānodrošina, ka šādi nolīgumi ietver savstarpīgus noteikumus un aizliedz jebkādu tādu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ko rada trešo valstu tiesību aktu ārpusretoriāla piemērošana Savienības un tās dalībvalstu jurisdikcijā.
- Būtu jāievieš vienots Savienības daudzpusējais nodokļu nolīgums, ar ko aizstātu daudzus divpusējos nodokļu nolīgumus, kas noslēgti dalībvalstu starpā un ar citām valstīm.
- Visos Savienības noslēgtajos jaunajos starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos būtu jāiekļauj klauzula par nodokļu labu pārvaldību.
- Visos starptautiskajos nodokļu režīmos ietver izpildes mehānismu.

Ieteikums C2. Jēdziena “nodokļu oāzes” vienota un argumentēta definīcija

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par to, lai, cita starpā sadarbībā ar ESAO un Apvienoto nāciju organizāciju izstrādātu argumentētus kritērijus jēdziena “nodokļu oāzes” definēšanai.

- Šie kritēriji būtu jābalsta uz visaptverošiem, pārredzamiem, skaidriem, objektīvi pārbaudāmiem un kopīgi apstiprinātiem rādītājiem, turpinot labas pārvaldības principu izstrādi, kā tas izklāstīts Komisijas 2009. gada paziņojumā “Labas pārvaldības veicināšana nodokļu lietās”³, proti, jāņem vērā tādi principi kā informācijas apmaiņa un administratīvā sadarbība, godīga nodokļu konkurence un pārredzamība.

¹ COM(2012)0722.

² <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>

³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0201:FIN:LV:PDF>

- Šiem kritērijiem būtu jāaptver tādi jēdzieni kā banku noslēpums, uzņēmumu īpašumtiesību reģistrs, tresti un fondi, uzņēmumu pārskatu publicēšana, spēja apmainīties ar informāciju, nodokļu administrācijas efektivitāte, nodokļu apiešanas veicināšana, kaitniecisku juridisko instrumentu esība, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizācijas novēršana, informācijas apmaiņas automatiskums, divpusējo līgumu esība, starptautiskās pārrēķināmības saistības un tiesu iestāžu sadarbība.
- Pamatojoties uz šiem kritērijiem, Komisijai būtu jāiesniedz pārskatīts saraksts ar nodokļu oāzēm, ar šo sarakstu aizstājot 2015. gada jūnijā sagatavoto pagaidu sarakstu.
- Šis nodokļu oāžu saraksts būtu jāsaista ar attiecīgajiem nodokļu tiesību aktiem un jāizmanto kā atsauces punkts citām politikas nostādnēm un tiesību aktiem.
- Komisijai saraksts būtu jāpārskata vismaz reizi divos gados vai pēc tam, kad to argumentēti pieprasa attiecīgajā sarakstā iekļautā jurisdikcija.

Ieteikums C3. Pretpasākumi, ar ko vērsties pret uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par pretpasākumu plānu, kas Savienībai un dalībvalstīm kā akcionārēm un valsts struktūru, banku un finansēšanas programmu finansētājām ir jāpieņem attiecībā uz uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes nolūkā ieviest agresīvas nodokļu plānošanas shēmas un kas līdz ar to neievēro Savienības labas nodokļu pārvaldības standartus.

- Šajos pretpasākumos būtu jāietver:
 - aizliegums piekļūt valsts atbalstam vai publiskā iepirkuma iespējām Savienības vai valstu līmenī;
 - aizliegums piekļūt atsevišķiem Savienības fondiem.
- Tas *inter alia* būtu jāsasniedz ar šādiem pasākumiem:
 - izdarot grozījumus Eiropas Investīciju bankas (EIB) statūtos (līgumiem pievienotais 5. protokols), lai nodrošinātu, ka EIB finansējumu nevar saņemt tie galasaņēmēji vai finanšu starpnieki, kas izmanto nodokļu oāzes vai kaitniecisku nodokļu praksi¹;
 - izdarot grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/1017², lai nodrošinātu, ka ESIF līdzekļus nevar saņemt šādi uzņēmumi³;

¹ http://www.eib.org/attachments/general/governance_of_the_eib_en.pdf

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

³ http://ec.europa.eu/priorities/jobs-growth-investment/plan/docs/proposal_regulation_efsi_en.pdf

- izdarot grozījumus Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 1305/2013¹, (ES) Nr. 1306/2013², (ES) Nr. 1307/2013³ un (ES) Nr. 1308/2013⁴, lai nodrošinātu, ka KLP fondus nevar saņemt šādi uzņēmumi;
- turpinot valsts atbalsta modernizācijas procesu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis nesniedz valsts atbalstu šādiem uzņēmumiem⁵;
- izdarot grozījumus Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1303/2013⁶, lai nodrošinātu, ka neviens no šādiem uzņēmumiem nevar saņemt naudu, ko sniedz pieci Eiropas struktūrfondi un investīciju fondi (Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds, Kohēzijas fonds, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu);
- izdarot grozījumus Nolīgumā par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) dibināšanu, lai nodrošinātu, ka ERAB finansējumu nevar saņemt neviens no šādiem uzņēmumiem⁷;
- aizliedzot noslēgt tirdzniecības nolīgumus starp Savienību un jurisdikcijām, ko Komisija definējusi kā nodokļu oāzes.

Komisija pārbauda, vai ir iespējams apturēt vai pārtraukt to spēkā esošo tirdzniecības nolīgumu darbību, kas noslēgti ar valstīm, kuras definētas kā nodokļu oāzes.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁵ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0026+0+DOC+XML+V0//EN>

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁷ <http://www.ebrd.com/news/publications/institutional-documents/basic-documents-of-the-ebrd.html>

Ieteikums C4. Pastāvīga darījumdarbības vieta

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- koriģē jēdziena “pastāvīga darījumdarbības vieta” definīciju, lai uzņēmumi nevarētu mākslīgi izvairīties no aplikšanas ar nodokli dalībvalstīs, kurās tie veic ekonomisku darbību. Šajā definīcijā būtu jāietver arī situācijas, kurās attiecībā uz pilnībā dematerializētās digitālās darbībās iesaistītiem uzņēmumiem uzskata, ka tiem ir pastāvīga darījumdarbības vieta kādā dalībvalstī, ja šiem uzņēmumiem ir ievērojams digitālās darbības īpatsvars attiecīgās valsts ekonomikā;
- ievieš minimālās ekonomiskās klātbūtnes definīciju Savienības līmenī, aptverot arī digitālo ekonomiku, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi patiešām rada vērtību un bagātina tās dalībvalsts ekonomiku, kurā tie ir aplikami ar nodokļiem.

Abām iepriekš minētajām definīcijām vajadzētu būt daļai no konkrētām darbībām nolūkā aizliegt tā dēvētos “pastkastītes uzņēmumus”.

Ieteikums C5. Transfertcenu noteikšanas regulējuma uzlabošana ES

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- pamatojoties uz gūto pieredzi un jauno ESAO transfertcenu noteikšanas principu analīzi, izstrādā Savienības īpašas pamatnostādnes par to, kā ESAO principi būtu jāpiemēro un kā tie būtu jāinterpretē Savienības kontekstā, lai
 - atspoguļotu iekšējā tirgus ekonomisko realitāti;
 - nodrošinātu juridisko noteiktību, skaidrību un taisnīgumu dalībvalstīm un uzņēmumiem, kas darbojas Savienībā;
 - mazinātu risku, ka peļņas novirzīšanas nolūkā noteikumus varētu izmantot ļaunprātīgi.

Ieteikums C6. Savstarpēji neatbilstīgi hibrīdrežīmi

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko vai nu

- saskaņo definīcijas par parādu, pašu kapitālu, pārredzamām un nepārredzamām juridiskām vienībām, saskaņo aktīvu un pasīvu attiecināšanu uz pastāvīgo darījumdarbības vietu un saskaņo izmaksu un peļņas sadalīšanu starp dažādām vienas un tās pašas uzņēmumu grupas struktūrām, vai arī
- novērš nodokļu dubulto neuzlikšanu gadījumā, ja konstatēta savstarpēji neatbilstīgu hibrīdrežīmu izmantošana.

Ieteikums C7. ES valsts atbalsta režīma izmaiņas saistībā ar nodokļiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju ne vēlāk kā līdz 2017. gada vidum iesniegt priekšlikumu, ar ko:

- nosaka saistošas pamatnostādnes nolūkā precizēt, kā Komisija noteiks ar valsts atbalsta

nodokļiem saistīto principu piemērojumu, tādējādi sniedzot lielāku juridisko noteiktību gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm un ņemot vērā to, ka citās nozarēs šādas pamatnostādnes ir bijušas ļoti iedarbīgas, pārtraucot un novēršot dalībvalstīs praksi, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem par valsts atbalstu. Šādu ietekmi var sasniegt vienīgi tad, ja pamatnostādnes ir ļoti precīzas un ietver robežvērtības skaitļu izteiksmē;

- publisko valsts atbalsta politikai neatbilstīgu nodokļu politiku, lai uzņēmumiem un dalībvalstīm sniegtu norādījumus un uzlabotu juridisko noteiktību. Šim nolūkam Komisija pārdala līdzekļus, tos piešķirot Konkurences ĢD, lai tas varētu efektīvi rīkoties ikvienā jautājumā, kas saistīts ar nelegālu valsts atbalstu (ietverot selektīvus nodokļu atvieglojumus).

Tāpat arī Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju ilgākā termiņā izvērtēt iespēju grozīt spēkā esošos noteikumus, lai nepieļautu, ka saistībā ar konstatētajiem Savienības valsts atbalsta noteikumu pārkāpumiem atgūtās summas tiek piešķirtas dalībvalstīm, kuras piešķirušas nelikumīgo ar nodokļiem saistīto valsts atbalstu, kā tas notiek pašlaik. Piemēram, atgūtās valsts atbalsta summas varētu ieskaitīt Savienības budžetā vai piešķirt dalībvalstīm, kas cietušas no savas valsts nodokļu bāzes samazinājuma.

Ieteikums C8. Padomes Direktīvu 90/435/EEK¹, 2003/49/EK, 2005/19/EK un citu attiecīgo Savienības tiesību aktu grozīšana un vispārēja noteikuma ieviešana nolūkā novērst ļaunprātīgu izmantošanu

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu, ar ko nodrošinātu šādus pasākumus:

- pēc vispārēja noteikuma nolūkā novērst ļaunprātīgu izmantošanu (GAAR) ieviešanas Direktīvā 90/435/EEK pēc iespējas drīzāk sākt GAAR ieviešanu Direktīvā 2003/49/EK un iesniegt priekšlikumus par GAAR ieviešanu Direktīvā 2005/19/EK un citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos;
- iekļaut GAAR ikvienā turpmākā Savienības tiesību aktā, kas attiecas uz nodokļu jautājumiem vai ietekmē nodokļus;
- saistībā ar Direktīvu 2003/49/EK papildus GAAR ieviešanai arī svītrot prasību dalībvalstīm nodrošināt preferenciālu attieksmi pret procentu un honorāru maksājumiem, ja nekur citur Savienībā nepastāv efektīva nodokļu iekasēšana;
- saistībā ar Direktīvu 2005/19/EK papildus GAAR ieviešanai ieviest arī papildu pārredzamības prasības un — ja šīs izmaiņas nav pietiekamas, lai novērstu agresīvu nodokļu plānošanu, — ieviest noteikumu par minimālo nodokli kā prasību nodokļu atvieglojumu (tādu kā dividenžu neaplikšana ar nodokli) izmantošanai vai citus līdzīgas ietekmes pasākumus.

Ieteikums C9. Pārrobežu nodokļu strīdu izšķiršanas mehānismu uzlabošana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju līdz 2016. gada vasarai iesniegt priekšlikumu, ar

¹ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 20.8.1990., 6. lpp.).

ko:

- uzlabo pašreizējos mehānismus pārrobežu nodokļu strīdu izšķiršanai Savienībā, pievēršoties ne tikai nodokļu dubultai uzlikšanai, bet arī nodokļu dubultai neuzlikšanai. Mērķis ir izveidot saskaņotu Savienības pieeju strīdu izšķiršanai, paredzot skaidrākus noteikumus un stingrākus termiņus, kuru pamatā ir pašreizējās shēmas;
- ar strīdu izšķiršanas mehānismu saistītajai darbībai un lēmumiem vajadzētu būt pārredzamiem, lai uzņēmumiem mazinātu nenoteiktību, kas izriet no nodokļu tiesību aktu piemērošanas.

Ieteikums C10. Ieturamā nodokļa vai līdzīgas ietekmes pasākuma ieviešana nolūkā nepieļaut no ES izvestās peļņas neaplikšanu ar nodokli

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju līdz 2016. gada vasarai iesniegt priekšlikumu, ar ko ievieš ieturamo nodokli vai līdzīgas ietekmes pasākumu, lai visa Savienībā gūtā peļņa, ko plānots izvest, tiktu efektīvi aplikta ar nodokli Savienībā, pirms šī peļņa tiek pārvesta pāri Savienības robežām.

D. Citi pasākumi

Ieteikums D1. Papildu pasākumi nodokļu politikas nepilnību novēršanai

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju bez agresīvas nodokļu plānošanas un BEPS darbībām pievērsties arī citiem aspektiem, kas rada pašreizējās nodokļu politikas nepilnības, tostarp:

- izmeklēt, kādi ir cēloņi nodokļu, tostarp PVN, iekasēšanas zemajai efektivitātei;
- izmeklēt, kādi ir cēloņi negodīgiem nodokļiem vai nodokļu administrēšanas zemajai uzticamībai jomās, kas neskar uzņēmumu ienākuma nodokļus;
- noteikt nodokļu amnestijas principus, tostarp apstākļus, kādos šie principi būtu jāpiemēro un kādos būtu jāizvēlas citādas politikas iespējas, kā arī noteikt prasību dalībvalstīm informēt Komisiju pirms tiek noteikta kāda jauna nodokļu amnestija, lai nepieļautu, ka šāda politika nelabvēlīgi ietekmē turpmāko nodokļu iekasēšanu;
- ierosināt pārredzamības minimumu nodokļu atlaišanas shēmām un diskrecionārām nodokļu politikas izmaiņām, ko nosaka valstu valdības;
- atļaut dalībvalstīm, piešķirot publiskā iepirkuma līgumus, lielākā mērā ņemt vērā tādu faktoru kā uzņēmumu atbilstība nodokļu politikai un jo īpaši izvērtēt sistemātiskus neatbilstības gadījumus;
- nodrošināt, ka nodokļu iestādes pilnībā un konstruktīvi piekļūst gan uzņēmumu, gan trastu faktisko īpašumtiesību centrālajiem reģistriem un ka šie reģistri tiek pienācīgi uzturēti un pārbaudīti.

To var panākt, ja dalībvalstis strauji transponē Ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, nodrošinot plašu un vienkāršotu piekļuvi informācijai, kas iekļauta centrālajos faktisko īpašnieku reģistros, tostarp šādu piekļuvi nodrošinot pilsoniskās sabiedrības organizācijām, žurnālistiem un iedzīvotājiem.

